

قانون سند الحاقی (پروتکل) بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس به منظور اصلاح موافقتنامه (5) آبان 1381 هجری شمسی (27 اکتبر 2002) میان دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس برای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف

1400/12/25

شماره 113716/11-397

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر سیدابراهیم رئیسی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره 112920/57650 مورخ 1399/10/7 در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (123) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون سند الحاقی (پروتکل) بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس به منظور اصلاح موافقتنامه (5) آبان 1381 هجری شمسی (27 اکتبر 2002) میان دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس برای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات های بردرآمد و سرمایه و سند الحاقی (پروتکل) آن که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود، با تصویب در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ 1400/11/10 و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

1400/12/28

شماره 172116

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون سند الحاقی (پروتکل) بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس به منظور اصلاح موافقتنامه (5) آبان 1381 هجری شمسی (27 اکتبر 2002) میان دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس برای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات های بردرآمد و سرمایه و سند الحاقی (پروتکل) آن» که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ دهم بهمن ماه یک هزار و چهارصد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 1400/12/4 به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره 113716/11-397 مورخ 1400/12/25 مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (8) موافقتنامه می باشد.

رئیس جمهور - سیدابراهیم رئیسی

قانون سند الحاقی (پروتکل) بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس به منظور اصلاح موافقتنامه (5) آبان 1381 هجری شمسی (27 اکتبر 2002) میان دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس برای اجتناب

از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات مضاعف در مورد مالیات های بردرآمد

و سرمایه و سند الحاقی (پروتکل) آن

ماده واحده - سند الحاقی (پروتکل) بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس به منظور اصلاح موافقتنامه (5) آبان 1381 هجری شمسی (27 اکتبر 2002) میان دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس برای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات های بردرآمد و سرمایه و سند الحاقی (پروتکل) آن مشتمل بر یک مقدمه و (8) ماده به شرح پیوست، تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - رعایت اصول هفتاد و هفتم (77)، یکصد و بیست و پنجم (125) و یکصد و سی و نهم (139) قانون اساسی جمهوری

اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

سند الحاقی (پروتکل) بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای
فدرال سوئیس به منظور اصلاح موافقتنامه (5) آبان 1381 هجری
شمسی

(27 اکتبر 2002) میان دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای
فدرال سوئیس برای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد
مالیاتهای بر درآمد

و سرمایه و سند الحاقی (پروتکل) آن

دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس با تمایل به
انعقاد سندی الحاقی (پروتکل) به منظور اصلاح موافقتنامه 5 آبان
1381 هجری شمسی (27 اکتبر 2002) بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و شورای فدرال سوئیس به منظور اجتناب از اخذ مالیات
مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه و سند
الحاقی (پروتکل) آن (که از این پس «موافقتنامه» خوانده می
شود)، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده 1- مقدمه موافقتنامه حذف و مقدمه زیر جایگزین آن خواهد
شد:

«دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس با تمایل
به توسعه بیشتر روابط اقتصادی و ارتقاء همکاری خود در
موضوعات مالیاتی، با هدف انعقاد موافقتنامه ای به منظور حذف
مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بدون ایجاد
فرصتهایی برای عدم پرداخت مالیات یا پرداخت مالیات کمتر از
طریق فرار یا اجتناب از پرداخت مالیات (از جمله همچنین از طریق
ترتیبات قراردادی با هدف بهره مندی از بخشودگی های پیش
بینی شده در این موافقتنامه برای منافع غیرمستقیم مقیمان
دولتهای ثالث)، به شرح زیر توافق نمودند:»

ماده 2- عبارت زیر جایگزین ردیف (2) جزء (ج) بند (1) ماده 3
(تعاریف کلی) موافقتنامه خواهد شد:

«(2) در مورد سوئیس، رئیس اداره مالیه فدرال یا نماینده مجاز
وی؛»

ماده 3-

1- بند (8) جدید زیر به ماده (7) موافقتنامه (درآمدهای تجاری) اضافه می گردد:

«8 - یک دولت متعهد، پس از پنج سال از پایان سال عملکرد مالیاتی که در آن درآمد به مقر دائم قابل انتساب است، تعدیلی در درآمدهای قابل انتساب به مقر دائم مؤسسه یکی از دولتهای متعهد به عمل نخواهد آورد. مقررات این بند در مورد تقلب، تقصیر سنگین یا قصور عمدی جاری نخواهد بود.»

2- بند (3) جدید زیر به ماده (9) موافقتنامه (مؤسسات شریک) اضافه می گردد:

«3- یک دولت متعهد، درآمدهای قابل انتساب به مؤسسه را که به دلیل شرایط مندرج در بند (1) برای آن مؤسسه حاصل نشده است، پس از پنج سال از پایان سال عملکرد مالیاتی که در آن درآمد به مؤسسه تخصیص یافته است، جزء درآمدهای آن مؤسسه لحاظ نکرده و مشمول مالیات نخواهد نمود. مقررات این بند در مورد تقلب، تقصیر سنگین یا قصور عمدی جاری نخواهد بود.»

3- عبارت زیر به پایان بند (2) ماده (25) موافقتنامه (آیین توافق دوجانبه) اضافه می گردد:

«هر توافقی که حاصل شود، علیرغم هرگونه محدودیت زمانی در قانون داخلی دولتهای متعهد، اجرا خواهد شد، اما در هر حالت نباید از ده سال پس از پایان سال عملکرد مالیاتی مربوط تجاوز کند.»

ماده 4- ماده زیر جایگزین ماده (26) موافقتنامه (تبادل اطلاعات) خواهد شد:

«ماده 26- تبادل اطلاعات

1- مقامهای صلاحیتدار دولتهای متعهد اطلاعاتی را که پیش بینی می شود مرتبط با اجرای مقررات این موافقتنامه یا اعمال یا اجرای قوانین داخلی راجع به مالیاتهای از هر نوع و وصف باشد که از سوی دولتهای متعهد، یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مراجع محلی آنها وضع می شوند، تا حدودی که مالیات به موجب آن قوانین مغایر با این موافقتنامه نباشد مبادله خواهند کرد. مواد (1) و (2) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی شود.

2. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعهد به موجب بند (1) دریافت می شود، یا آن به همان شیوه اطلاعات بدست آمده به موجب قوانین داخلی آن دولت به عنوان اطلاعات سری رفتار می شود، و فقط برای اشخاص یا مراجعی (از جمله دادگاهها و مراجع اداری) فاش می شود که به امر تشخیص یا وصول، اجرا یا پیگرد، یا تصمیم گیری راجع به پژوهش خواهی های مالیات های موضوع بند (1) اشتغال دارند یا بر موارد فوق نظارت می کنند. چنین اشخاص یا مراجعی، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضائی فاش سازند. علیرغم مقررات قبلی، اطلاعات دریافتی توسط یک دولت متعهد در صورتی می تواند برای سایر اهداف استفاده گردد که چنین اطلاعاتی مطابق قوانین هر دو دولت برای سایر مقاصد استفاده گردد و مقام صلاحیتدار دولت ارائه دهنده مجوز چنین استفاده ای را بدهد.

3. مقررات بندهای (1) و (2) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعهد را وادار سازد؛

الف) اقدامات اداری مغایر با قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعهد دیگر را انجام دهد؛

ب) اطلاعاتی را ارائه نماید که طبق قوانین یا در جریان عادی اداری خود یا دولت متعهد دیگر قابل تحصیل نیست؛

پ) اطلاعاتی را ارائه نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه ای یا فرآیند تجاری شود یا اطلاعاتی که افشای آن با خط مشی عمومی (نظم عمومی) مغایر باشد.

4. چنانچه یک دولت متعهد اطلاعاتی را طبق این ماده درخواست کند، دولت متعهد دیگر از اقدامات جمع آوری اطلاعات خود برای کسب اطلاعات درخواستی استفاده می کند، اگرچه آن دولت دیگر از حیث اهداف مالیاتی خود نیازی به این اطلاعات نداشته باشد. الزام مذکور در جمله پیشین تابع محدودیتهای بند (3) است، اما محدودیتهای مزبور به هیچ وجه به مثابه مجوزی برای یک دولت متعهد برای امتناع از تأمین اطلاعات صرفاً به دلیل نبود منفعت داخلی نسبت به این گونه اطلاعات تعبیر نخواهد شد.

5. مقررات بند (3) به هیچ وجه به مثابه مجوزی برای یک دولت متعهد در امتناع از تأمین اطلاعات صرفاً به دلیل حفظ اطلاعات

نزد بانک، سایر مؤسسات مالی، نماینده یا شخص دارای جایگاه نمایندگی یا موقعیت امین یا به دلیل ارتباط اطلاعات مزبور با حقوق مالکانه نسبت به یک شخص تعبیر نخواهد شد.»

ماده 5 - شماره مواد (28) و (29) موجود موافقتنامه به مواد (29) و (30) تغییر خواهد یافت.

ماده 6 - ماده جدید (28) به شرح زیر (برخورداری از مزایا) به موافقتنامه اضافه خواهد گردید:

«ماده 28- برخورداری از مزایا

علیرغم سایر مقررات این موافقتنامه، چنانچه با درنظر گرفتن تمامی حقایق و شرایط مرتبط، به طور منطقی بتوان نتیجه گرفت که یکی از اهداف اصلی هرگونه ترتیبات یا معاملات که به طور مستقیم یا غیرمستقیم منتج به بهره مندی از مزیتی در موافقتنامه شده، کسب آن مزیت بوده است، مزیت مزبور در مورد اقلام درآمد یا سرمایه اعطا نخواهد شد، مگر اینکه اثبات گردد اعطای آن مزیت در اینگونه شرایط مطابق با هدف و منظور مقررات مربوط در این موافقتنامه بوده است.»

ماده 7- بند (5) زیر به سندالحاقی موافقتنامه اضافه خواهد شد:

«5 - راجع به ماده (26) بدیهی است که:

الف) درخواست تبادل اطلاعات تنها زمانی انجام می شود که دولت متعاقد درخواست کننده تمام منابع عادی اطلاعات را که طبق رویه مالیاتی داخلی قابل دسترسی است به کار گرفته باشد.

ب) مقامهای مالیاتی دولت درخواست کننده، در هنگام درخواست اطلاعات به موجب ماده (26)، اطلاعات زیر را برای مقامهای مالیاتی دولت درخواست شونده فراهم خواهند کرد:

(1) هویت شخص تحت بررسی یا رسیدگی، در صورت موجود بودن، از جمله نام آن شخص؛ همچنین سایر مشخصات تسهیل کننده شناسایی آن شخص از قبیل نشانی، شماره شناسایی مالیاتی و شماره شناسایی ملی؛

(2) دوره زمانی که اطلاعات بابت آن درخواست شده است؛

(3) شرح اطلاعات درخواستی از جمله محتوا و شکل آن که دولت درخواست کننده خواستار دریافت اطلاعات از دولت درخواست شونده است؛

(4) هدف مالیاتی که به سبب آن اطلاعات درخواست می شود؛

(5) تا حد امکان، نام و نشانی و سایر مشخصات مذکور در جزء (1) بالا، مربوط به هر شخصی که انتظار می رود اطلاعات درخواستی در اختیار وی باشد.

پ) منظور از اشاره به «ارتباط قابل پیش بینی» فراهم نمودن تبادل اطلاعات راجع به موضوعات مالیاتی در گسترده ترین میزان ممکن و همچنین تصریح این است که دولتهای متعاقد مجاز به درخواست اطلاعات «بر مبنای غیر هدفمند» یا درخواست اطلاعات غیر مرتبط با امور مالیاتی مؤدی یا گروهی از مؤدیان مفروض نخواهند بود. با اینکه جزء (ب) شامل الزامات شکلی مهم به منظور حصول اطمینان از عدم وقوع اطلاعات غیرهدفمند است، با وجود این، ردیف های (1) الی (5) جزء (ب) اینگونه تفسیر نخواهد شد که مانع تبادل مؤثر اطلاعات گردد.

ت) بدیهی است که ماده (26) دولتهای متعاقد را ملزم نمی کند تا تبادل اطلاعات را به صورت خودکار یا خودانگیخته انجام داده یا مانع از تبادل اطلاعات به اشکال بعدی مورد توافق دولتهای متعاقد شود.

ث) بدیهی است که در مورد تبادل اطلاعات، قواعد شکلی اجرائی مقرر در دولت متعاقد درخواست شونده راجع به حقوق مؤدیان، به قوت خود باقی خواهد بود. به علاوه، بدیهی است که منظور از چنین مقرراتی تضمین رویه عادلانه برای مؤدیان خواهد بود نه ممانعت یا تأخیر بی دلیل در روند تبادل اطلاعات.

ج) در مواردی که تبادل اطلاعات مستلزم هزینه هایی بیش از هزینه های رایج در رویه اداری دولت درخواست شونده باشد، دولت درخواست کننده هزینه های مازاد را تقبل خواهد کرد.

چ) چنانچه معلوم شود که اطلاعات نادرست یا اطلاعاتی که نباید ارائه میشده، ارائه گردیده است، دولت درخواست کننده باید بلادرنگ از موضوع مطلع گردد. آن دولت مکلف است بلادرنگ چنین اطلاعاتی را تصحیح یا حذف نماید.»

1- هر دولت متعاقد، طرف دیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک، از تکمیل مراحل ضروری قانون خود برای لازم الاجراء شدن این سند الحاقی مطلع خواهد کرد. این سند الحاقی از تاریخ دریافت آخرین اطلاعی لازم الاجراء خواهد شد.

2- مقررات این سند الحاقی نسبت به درخواستهای تبادل اطلاعاتی نافذ خواهد بود که در تاریخ لازم الاجراء شدن این سند الحاقی یا پس از آن مربوط به اطلاعات سالهای مالی به شرح زیر باشد:

(الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران، سالهایی که از روز اول فروردین (برابر با 21 مارس) سال متعاقب سال لازم الاجراء شدن این سند الحاقی یا پس از آن آغاز می شود.

(ب) در مورد کنفدراسیون سوئیس، سالهایی که در روز اول ژانویه (برابر با یازدهم دی ماه هجری شمسی) سال متعاقب سال لازم الاجراء شدن این سند الحاقی یا پس از آن آغاز می شود.

در تأیید مراتب فوق، امضاکنندگان زیر که به طور مقتضی مجاز می باشند، این سند الحاقی را امضا نمودند.

این سند الحاقی در تهران در دو نسخه در تاریخ 13 خرداد 1398 هجری شمسی برابر با 3 ژوئن 2019 میلادی به زبانهای آلمانی، فارسی و انگلیسی تنظیم گردید، تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
فدرال سوئیس

محمد قاسم پناهی
لایتنر

سرپرست سازمان امور مالیاتی
ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن سند الحاقی (پروتکل) شامل مقدمه و هشت ماده در جلسه علنی روز

یکشنبه مورخ دهم بهمن ماه یکهزار و چهارصد مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ 1400/12/4 به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف